

миналото на г. Сливенъ. Въ това минало ще намѣримъ не само появата на нови нужди, но и създаване на единъ силенъ умъ — стопански талантъ, който намира благоприятни условия да се развие и прояви. Благодарение на специфични климатични и водни условия, както и на работния и производителенъ духъ на сливенци, отъ незапомнени времена въ Сливенъ се обработвало голѣмо количество вълна, отъ която сж произвеждани много аби, шаеци, кебета, губери и козеци. Тѣзи разнообразни текстилни издѣлия, както и голѣмото производство на оржжия и барутъ, обработването на бакъръ, производство на вина, бадеми, орѣхи, розово масло и др. създаватъ отъ Сливенъ главенъ пазарищенъ центръ въ Отоманската империя. Въ него сж се развили поразително голѣми панаири, възпѣвани въ стари пѣсни и описвани нееднократно отъ европейски пътешественици. Описани сж и въ стари турски документи още отъ 1756 г.. Търговци откъмъ Бѣлградъ, Нишъ, София и Херцеговина сж посещавали тия панаири.¹ Тия панаири почватъ да губятъ значението си къмъ срѣдата на XIX в., когато превознитѣ и производствени условия почватъ да се промѣнятъ. Сигурно е, че тия панаири сжществуватъ повече отъ вѣкъ време, обаче съ положителностъ ние можемъ да отнесемъ произхода имъ къмъ по-стари времена. На времето българскиятъ царъ Иванъ-Асенъ II създаде при Сливенъ „Света гора“ съ много манастири, за което свидетелствуватъ многото черквища и аязми въ околноститѣ на града, като „Кишишликътъ“ (Манастирища), „Атана“ (Атонъ) и др. Тия манастири сж създали всички условия за голѣми религиозни сборове и празници, привличащи много търговци-продавачи, и установили традицията на тия панаири. Дубровничанитѣ, ползуващи се съ царски хрисовули за свободна търговия въ Черноморието, сж посещавали сливенската „Света гора“.

Силниятъ цѣвтежъ на шаечното производство датира много отдавна. То дължи произходъ и развитие на буйнитѣ нѣкогашни води на близкитѣ до Сливенъ три балкански дефилета. Въ тия дефилета денонощно се е разнасялъ ехтежътъ на точно 71 тепавици (долѣпи). Къмъ тия тепавици трѣбва да прибавимъ множеството бари на вода, служащи за

¹ История на гр. Сливенъ т. III. стр. 133.